

Година I.

Март 1923 год.

Книжка III.

В храма.

Неволно отбих се във Божия храм —
Кат' пътник отпаднал под сенчица хладна,
Свещена молитва възлизаше там
И лейше мир сладък в душата ми страдна.

Наведох смирено, покорно глава,
Смушение тайно обзе ме неволно,
И някакви чудни и нови слова
Из моето сърце извираха болно.

Аз молях се жежко към Бога велик
За помощ, утеха в живота ми тежки, —
За мене, за братя, за всеки клетник,
За всичкия страждущи род човешки.

И молях на кръста распятия Христа
Да вдъхне мен своята любов и търпение...
И дълго йощ шжпнеха мойте уста,
И леко и светло ставаше на мене...

Ив. Вазов.